

[Grethe Philip.]

tra forbrug blandt kvinder og et ekstra forbrug ikke mindst blandt de unge må give anledning til bekymring, selvfølgelig stadig forudsat, at vi kan føre bevis for, at det rent faktisk finder sted.

I modsætning til nogle af de tidligere talere synes jeg ikke, indenrigsministerens redegørelse er tilfredsstillende. Jeg har også en fornemmelse af, at indenrigsministeren er gået til denne forhandling med et overordentligt ubehag. Jeg er helt og aldeles uenig med socialdemokratiets ordfører, fru Inge Fischer Møller, når hun tilsyneladende slutter op om denne utilbøjelighed til at drøfte alkoholproblemet og adskillige gange i sin tale sagde, at hun syntes, den var komplet overflødig. Det mener jeg ikke. Jeg mener, at det er et stort socialt spørgsmål, som vi til stadighed bør følge og være vågne over for, om der er brug for den ene eller den anden form for indgreb.

Jeg synes, at vi ikke fik svar på adskillige af de spørgsmål, som man vil stille sig i denne forbindelse, eller selv om der var visse svar, var de i hvert fald på mange måder ufyldstgørende. Vi får ikke noget at vide om det, jeg nævnte før, specielt hvordan forbruget er steget blandt dem, der drikker tæt, blandt de unge. Man kommer med nogle formodninger, men man har tydeligvis ikke noget at støtte sig til, som virkelig giver konkrete oplysninger.

Vi får heller ikke en nøje gennemgang af behandlingsformer og navnlig ikke af, hvad der rent faktisk gøres, hvor mange der er i kontakt med vores forskellige behandlingsformer, hvordan stigningen har været igennem de seneste år. Jeg havde også gerne i redegørelsen hørt noget mere om forskningen på området og sammenhængen mellem kriminalitet og alkoholmisbrug. At den er der, er der vel ingen tvivl om, men vi havde da nok behov for at se hele denne situation og de særlig komplicerede forhold noget bedre analyseret.

Men jeg vil da tilføje til denne kritik af redegørelsen, at jeg på en del vigtige punkter er enig med ministeren. Det radikale venstre er enig med regeringen og med ministeren om, at vi ikke i denne sag skal gå forbudsvejen. Vi skal ikke gribe ind med snærende restriktioner, der gør alkohol til spændende forbuden frugt. Vi er også enige om, at vi ikke skal dramatisere spørgsmålet mere, end det fortjener. Pressen, i hvert fald dele af pressen, er ofte meget

sensationshungrende, og vi skal ikke lovgive på det grundlag.

Men omvendt vil jeg sige, at jeg heller ikke mener, vi skal undervurdere noget, der for mange vitterlig er et stort menneskeligt problem, noget, der skaber familietragedier, ødelægger børns opvækst og pålægger samfundet store økonomiske byrder.

Alkoholproblemet og -misbruget er vel måske et af de allervigtigste momenter i hele situationen omkring sociale tabere. Hvis vi minimaliserer dette problem og stikker hovedet i busken, sker der vel netop det, at vi giver vind i sejlene for dem, der vil fare frem med forbud og restriktioner, noget, jeg altså tager afstand fra. Problemet er, som jeg har sagt, stort, og det er stigende. Jeg vil prøve at trække et par enkelte dele af det frem.

Statistikken: Som jeg sagde for et øjeblik siden, synes jeg, vi ved alt for lidt om, hvor det stigende alkoholforbrug finder sted. Jeg har indtryk af, at ministeren ikke er særlig bekymret, men på vore alkoholklinikker ser man en stærkt stigende tilgang og har åbenbart opfattelsen af, at den øgede tilgang skyldes stigende antal stærkt drikkende. Jeg er klar over, at det kunne også være andre årsager, der lå bag, som ikke var så foruroligende, men det er mit indtryk, at man på disse klinikker finder, at man modtager et stigende antal, der drikker tæt. Jeg synes derfor, vi trænger til hurtigt at få solide tal på bordet, så vi ikke fortsat skal støtte os til, hvad den ene eller den anden bare tror.

Jeg savner specielt en bedre statistik for de større byer. Vi hører i redegørelsen ikke noget specielt om, hvordan forholdene ligger for København. Det har af gode grunde heller ikke kunnet inddrages i den konference, som Amtsrådsforeningen har haft, og hvor der fremlagdes materiale, men netop i storbyerne har vi jo en god grobund for alkoholisme, og derfor er der vel al mulig grund til specielt at følge udviklingen i København.

Jeg synes også, vi burde kunne komme langt tættere på oplysninger omkring de unges forbrug. Jeg finder det på ingen måde beroligende, at det blandt unge er ualmindeligt at drikke mere end 20 genstande om ugen. Det er dog et temmelig kraftigt forbrug med 20 genstande om ugen.

Jeg synes heller ikke, det er særlig beroligende, at man blandt de ganske unge kun